સતાર બાપુની આરતી.

પ્રકાશક:—હે. બી. મહેતા.
હરિહર પુસ્તકાલય, ટાવર રોડ, સુરત.

મુદ્રક:-ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયક,
શ્રી 'અનાવિલ બંધુ' પ્રી. પ્રેસ, બરાનપુરી ભાગળ ભાટવાળી પોળ. સુરત.

કિંમત ૦-૨-૦

શાને સત્તાર

યાને

ભજન સત્તાર બાપુ

(હમ્દ)

પ્રથમ નમું પરીબ્રહ્મ, ખુદાકો,
　　　જો હય પરમ આનન્દ સ્વરૂપી.
દુજુ નમું સદગુરૂ દાતાકો,
　　　જીને મોહે જ્ઞાન દીયો હય ગેબી.
ત્રીજું સબસંત સજ્યનકો,
　　　પીર ફકીરકી જાત અભેદી.
દાસ સત્તાર કહે કરજોડી,
　　　શબ્દ સમજકર પી, પી, પી, પી,

(ભજન)

મેરા મનવા હય રંગીલા, જીસે ચાહે ઉસે રંગે દે:
તોહ બન બયઠા હય મોજીલા, જીસે ચાહે ઉસે રંગે દે...૧
લગાઇ હય દુકાં રંગનેકી, મુજકો રંગ દેતો ક્યા;
મેરા તો યાર શરમીલા, જીસે ચાહે ઉસે રંગ દે;...૨

મીયાં જયસી હો કીંમત વયસાહી રંગ ખુબ દેતા હય;
ક્યાં હલકા બેરા મસ્તીલા, જીસે ચાહે ઉસે રંગ દે ...૩
મીયાંમંય મુફતમે ઔર, ખુબ અચ્છા રંગ ચાહતા હું;
મહોબ્બત મંય તેરી પીયા, જીસે ચાહુ ઉસે રગ દે ૪
કીસીકો સુર્ખ રંગ છીડકા કીસીકો ગેરવા રંગા;
તું હય રંગરેજ શોખીલા, જીસે ચાહે ઉસે રંગ દે .....પ
કહીં હય રંગ કાહરી કહીં હય રંગ સાબીલી;
કહીં પીલા કહીં નીલા, જીસે ચાહે ઉસે રંગ દે ૬
જો અપના ખાસ રંગ થા, વોહ ચઢાયા યારકે ઉપર;
તેરા રંગના સુબહાનઅલ્લા, જીસે ચાહે ઉસે રંગ દે ૭
મોહંમદા મુસ્તફાકા રંગ, સબ રંગો મય બઢકર હય,
બના રંગી રસુલુલ્લા, જીસે ચાહે ઉસે રંગ દે ૮
"બંદા સત્તાર" કોહુ ઔર ઉમ્મતે મહંમદ હું;
ભરોંસા હય તેરા મવલા. જીસે ચાહે ઉસે રંગ દે ૯

ભજન—(ગઝલ)

અય મસીહા તેરી કુછ, મુજપે નજર હય કે નહિં;
મુજ બીચારે કાં તરે દરપે, ગુજર હય કે નહિં. ટેક. ૧
મંય તો મરતા હું ગમે, દુરી મંય તેરે પ્યારે;
હય કુછ તુજકો જરા, મેરી ફીકર હય કે નહિં. ૨

દર્દ દીલકી મેરે અબ તો, તું જરા કર જલદી;
બે ખબર તુજકો જરા, મેરી ખબર હય કે નહિં. ૩
મંચતો મરતા હું ફીર, કરતા નહિ કયું મેરા ઈલાજ;
મેરે ઇસ દર્દકી દારૂ, તેરે ઘર હય કે નહિં. ૪
ફીર તો સુનકર મેરી ફરયાદ, યું બોલા "સત્તાર;"
બે સબર તુજકો ભલા, થોડી સબર હય કે નહિં. ૫

(ભજન)

નબીજીકા કલમા પઢલેરે મેરે ભાઇ, તેરા જન્મ મરણ મીટ જાય.
નબીજીકા કલમા પઢલેરે મેરે રે ભાઇ. ટેક૦
પાક નબીજી નામી મોહંમદ, મેં પઢકર સુખ પાઇરે ભાઇ;
ઇસ કલમેંકી કલકો લેકર, વૈકુંઠ દ્વાર ખોલાઇ. ૧
લાએલા ઇલલલાહ કહે કર, એક ખુદાકો પાઇરે ભાઇ;
નબી મોહમદ બરહક જાના. ફેરદો રામ દુહાઇ. ૧
કોઇ નીરંજન બોલે ઉસકો, કોઇ તો નુરે ઇલાહીરે ભાઇ;
કોઇ તો ઉસકો બ્રહ્મ પુકારે, ફીર કાહેકી લડાઇ. ૩
પાક નબી મબે રાજ સીધારે, હુરોને મંગળ ગાઇરે ભાઇ;
દાસ "સત્તાર" ગુરૂ કીરપાસે, અયસી ન્યામત પાઇ. ૪

ભજન-(ઠુમરી)

સુણ ફેર ઓ મસ્ત સ્વાર તેરે મુખડેકી બલહાર.
શામ દેશ મત જાઓ મેરે સજના, કોઇ દેખોની ઓર બજાર.
શામ દેશકે કપટીરે લોકો, નાહુક હો તકરાર.
દરશ બીના મોરા જીયરા તરશે, રોઇ રોઇ કરત પુકાર.
આવો ગલેસેં લગાઉં મેં તુમકો, સોંપદુ સબ દરબાર.
મોહરે નબુવત આપહી પાઓ, નબીઓ કે સરદાર.
અબ્દુલ "સત્તાર" કી યેહી અરજ હય, આવો આવો યાર.

ભજન-(ગઝલ)

શીફારૂ પીરકા દરબાર, કામીયાબ હય ચલ;
મઝારે પાક પર મરજાનાં, મીયાં સવાલ હય ચલ. ટેક. ૧
ખુદાકે આશીકો મે, યેભી એક આશીક હય;
યહાં કે શાને ખુદા, દેખલો જવાબ હય ચલ. ૨
એ ગુન્હાં ઓર ગુનેગારોકો, રંગ દેતે હય;
એક ઇશારેસે મીટા દેતે હે, આઝાબ હય ચલ. ૩
હજારો આતે હે, પતે હે, વો મુરાદે દીલી;
યકીન હો તોહાં દરબાર, હય જયાબ હય ચલ. ૪
અબ્દુલ "સત્તાર" હે, ગુલામ આપકે દરકા;
બસાહે બાગે મોહંમદ, યેહાં ગુલાબ હય ચલ. ૫

ભજન-(રાગ કાલીંગડા)

મોરે પ્યારે શીકારૂ પીર રંગીલે. મોરે ટેક.

નામ જપું નીશદીન તમારો, દેખે ન આવે ધીર.....૧

દ્વાર તેહારેમેં આન ખડી હું, રંગ દો મેરા ચીર.....૨

આપ સખી સરકાર બને હો; કાહે કરો દીલગીર.....૩

અવગુણ મોરે, ગુણ કર દેખો; દેખો દયગુ પીર.....૪

દાસ "સત્તાર" કો દરશ દીખાદો, નયનોસે ટપકે નીર.....૫

ભજન

ઇશ્કકે સદમેંસ શોરો કર, જો ચીલ્લાતે હુંય હુમ;

ચીંમ મુરૂશીદકી મહોબત, મંય મરે જાતે હુંય હુંમ. ટેક. ૧

અબ નહિં આરામ હુમકો, દરદો ફુરકતમેં મીંયાં;

દીજમય ખુને જીગર, પીતે હુય ગમ ખાતે હુંય હુમ. ૨

દીલ લગીકી દીલ લગીમેં, લે ગયા દીલ દીલરૂબા;

લે ગયા દીલ લે ગયા, અબ હાથ મેંયલાતે હુંય હુમ. ૩

ઇશ્ક મહેબુબે ખુદામેં, હુમ હુવે અયસે જઇફ;

રાત દિન લોગોંકી અબતો, ઠોકરે ખાતે હુંય હુમ. ૪

ઇશ્ક બાજોંકી હકીકત ક્યા કહે બંદા "સત્તાર"

ઇશ્કકે ફંદેમેં ફસકર, જાનસે જાતે હુંય હુમ. ૫

ભજન

પહેરી કફની બન્યો યોગી હવે દુનીયા અકારી છે.
નથી પરવા અમીરીની ફકીરી સહુથી સારી છે!
કહો જરદાર થઈ સુખમાં તમે કયાં જીંદગી ગાળી,
સદા માયામાં મન મોહ્યું નજર તે પરની નવ ટાળી,
ગયા લક્ષ્મી પતિ સઉને હવે પણ તારી વારી છે.—પહેરી.
થઇ ધનવાન મોટા શેઠ કે મહારાયા કહેવાયા.
પરંતુ કોઇ ગરીએ તુજ સખાવતના ન ગુણ ગાયા,
સખી દાના તણી સુરત પ્રભુને ખુબ પ્યારી છે.—પહેરી.
અમો મ્હીશું પ્રકીરીમાં હવે તો એજ ધાર્યું છે;
પરમાર્થના કાર્ય માટે આ તન મન ધન ખોવાર્યું છે;
ન જોશો ધન તરફ સત્તાર હેમાંના ભેદ ભારી છે.—પહેરી.

ગઝલ

મેરે તાજે શાહા અત વાલે નબી,
હું સીયાહકાર મુજકો બચાલે નબી.
કયા કહું કુછ કહે નહીં શકતા હું શરમાતા હું મય,
દરબદર કીસ્મતકા ફુટા ઠોકરે ખાતા હું મય,
મેરે પાઉમેં પડ ગયે છાલે નબી—મેરે તાજે.
એ ખતાહુ હે જાન તેરા મયેં ખતાવારો મેં હું,
આપહીકા ઉમ્મતી હું હાં ગુન્હેગારો મેં હું
સીવાય આપકે કૈન સંભાલે નબી—મેરે તાજે.

યા મહોમંદ મુસ્તફા સુનલો મેરી ફરીયાદકો,
સો ડુબા જાતા હું મયેં દોડો મેરી ઈમદાદકો.
નહીં સુનતે હો ક્યું મેરે નાલે નબી-મેરે તાજે.
નામ લેના આપકા ઔર બંદા હું લત્તારકા.
યા હબીબે કીબ્રીયા મુતાકહું દીદારકા,
મુજે અપને ચરણ મેં બુલાલે નબી–મેરે તાજે.

ગઝલ

સદગુરૂ ચર્ણકી રજ, મસ્તકો મસ્તકપે ધરૂં,
પ્રેમસે પાય લાગું, સર્વસ્વ કુરબાન કરૂં. ૧
જ્ઞાન દીપકકા કરો, ઘટમેં ગુરૂ ઉજીયાલા,
તિમિર અજ્ઞાન મીટા, દીજીયે નિશદીન સમરૂં. ૨
ગુરૂસમ દાતા નાહિ, કોઇ મુની, સુર નરમે,
આયા હું શર્ણમેં, દયો જ્ઞાન બળ બુદ્ધિકો હરૂં. ૩
આપ તો દીન દયાળુ હો કૃપા સિંધુ હો,
દીન પામર હું મીલે, જ્ઞાન તો કાહેકો દરૂં. ૪
"દાસ સત્તાર"કી, બીનતિ હય સુનો પ્યારે પ્રભુ,
હાથ પકડેકી રખો, લાજ અનુભવકો વરૂં. ૫

ભજન

મસ્તીમેં મંય મસ્ત બનાહું અબતો મંય મદમાતા હું,
મેરા મુરશીદ હય રંગીલા યારો મંય રંગ રાતા હું. ૧

રાજા રંક ફકીર યા સાધુ સબસે મીલને જાતા હું,
ગુરૂ કૃપાસે હાથ જોડ કર સબકો શીર ઝુકાતા હું.
ભલા બુરા જો કોઈ કહે મંય ધ્યાન ના ઉસપે લગાતા હું,
યારો મંય હું દાસ તુમારા યું કહેકર સમજાતા હું.
અબ્દુલ સતારની મહુયમેરા દાસ સત્તાર કહાતા હું,
જુઠે ઝગડે છોડ કે અબતો હરી ભજનકો ગાતા હું.

ભજન

ચેતો હુય મયદાન મરદાના બનકે આનાજી,
દીન દીન પ્યારે આગે બઢના પીછે કદમ ના હટાના
સત્યકા કોસમ શેર પકડલે ધીરજ ઢાલ લગાના,
શીલ સંતોષકો બખ્તર પહેરકે જ્ઞાનકે ઘોડે દોડાના.
દયા ધર્મકા ડેરા તંબુ સત્ય ધજા ફરકાના,
વિવેક વઇરાગ્ય શમદમાદી ઇન ઘર ચોકી બીઠાના.
પાંચકો માર પચીસકો બસ કર જ્ઞાન ગુરૂકો જગાના,
દાસ સત્તાર કહે કર જોડી નિરભય નામ નીશાના.

ભજન

હૃદયમાં વસ્તુ છે અણમોલી.

વસ્તુ છે અણમોલી હૃદયમાં વસ્તુ છે અણમોલી.
તારારે ઘટમાં પીયુજી બીરાજે જો તું અંતરપટ ખોલી,
સંત સમાગમ નીશદીન કરીયે સાંભળીયે શુધ્ધ બોલી—હૃદય૦
સજ્જન કેરા સાથમાં ભાઇ પ્રગટે પ્રેમની હોળી,
સત્ય સમશેર લઇને મારજો પાંચ પચીસની ટોળી—હૃદય૦

શુદ્ધ શબ્દો સંતોના ભાઇ પીજો ઘોળી ઘોળી,
ગુરૂ કરીને ગુરૂ ચરણુમાંરે જો વાગે જ્ઞાનની ગોળી—હૃદયમાં

ભજન

લોભી વાણીયારે ભુંડુ લાભ કરી પસ્તાશે,
સમજુ પ્રાણીયારે સાચા સંતોષે સુખ થાશે. ૧
લોભી તું મન થોભે નહીં આમ તેમ અથડાશેરે ભાઇ,
સત્યને ભુલી લોભમાં ડુલે નક્કી નરકે જાશે. ૨
લોભે લાગ્યો ન ને નવ જાગ્યો તારૂં તે શું થાશેરે ભાઇ,
ધાઇ ધુતી ધન ભેગુંરે કીધું ખાનારાઓ ખાશે. ૩
સત્ય માર્ગ સંત સંગત છોડે તારી શી ગતી થાશે ભાઇ,
લોકો તારા દુર્ગુણ ગાશે માત પિતા લજવાશે. ૪
લોભ હણાગો લોભે તણાયો લોભે બુડી જાશેરે,
દાસ સતાર કહે કરજોડી નિર્લોભી તરી જાશે. ૫

ભજન

વો–નર હમકો ભાવે સાધુ (૨)

દુખ ઓર સુખમેં આનંદ રહેવે હરદમ હરીગુણ ગાવે—સાધુ
પરનારી પરધનકો ત્યાગે સનકી રોજી ખાવે.
તનમન ઓર બચનસે કોઇ કોઇ જીકોનાંહી દુખાવે—સાધુ
કર સેવા સંસારકી ઉનકો સાચી રાહ બતાવે
ધર્મ કરતાં ધાડ આવે તો હીંમત હાર ન જાવે—સાધુ
પરદુખી ભંજન હો કર રહેવે ગુરૂ ગોવિંદ ગાવે,
દાસ સત્તાર સાબુ જલ મીકસ કર મેલકો મેલ મીટાવે—સાધુ

ભજન

વોહી ફકીર પુરા પારસ જણાં હો જીસકી
ઓર હો કદમ કદમમેં ખાકી અદા હો જીસકી ૧

હરકે ખુદાકી મસ્તીમેં મસ્ત પાર હોગા,
આંખોમેં તીર હોંગે અબરૂ કમા હો જીસકી. ૨

રંગ દેવ એક નીગાહમેં અકસીર કરકે છોડે,
ખોફા ખતર ન હોવે અચસી સમાં હો જીસકી. ૩

છોટા બડા ન કોઈ જીસકી નીગાહસેં હોગા,
નાદાનસાં દીખે વો બરચેસી જા હો જીસકી. ૪

સત્તાર યાર હોગા હર બાબતમેં વો પુરા,
વોહી મેં સચ્ચા બ્વાહીસ ફના હો જીસકી. ૫

ગઝલ

શીશા (ભરા) હયે મસ્તીસે ઓર મસ્તીભરી હય શીશેમેં
ક્યું ન પીલું શાકશો એ મીયા ખરી શીશેમેં. હય૦ ૧

અલ ફકરા મીના વલ ફકરા સુનાયુકા હુર યારસે,
હય પરીકે હાથમેં શીશા પરી શીશીમેં. હય૦ ૨

પીલે જાહીદ જામ સાકીકે તલબ કર દોડ કર,
બીલ ઉઠી તગદીર તેરી બેહતરી શીશીમેં. હય૦ ૩

અહમદમેં એહમદ હય એહમદમેં અહમદ હયે દેખલે,
દેખ પરદેમેં અજબ જાદુગરી શીશીમેં. હય૦ ૪

એક ચુલ્લુમેં પીલા સત્તાર અપને યારકો,
ક્યા કરૂં મેરી નજર હર ઘડી શીશીમેં. હય૦ ૫

ભજન

સદ્ગુરૂ જેના સાચારે તે તો સહુને સરખા ગણે,
સાચી તેની વાચારે મુખથી જુઠું નહી ભાખેરે જી. ટેક
કોઇ બ્રાહ્મણ કોઇ વાણીયા કોઈ સૈયદ કોઇ શેખ,
જ્ઞાન કરીને જોઈ લ્યો ભાઇ આત્મા સહુનો એક,
ન્યાત પડી ગઇ જુદી રે પણ માતા સહુને સરખા જણે. ૧
જ્યાંથી હિન્દુ આવીયા ત્યાંથી આવ્યા મુસલમાન,
ત્યાંથી યાહુદી ત્યાંથી પારસી કિરસ્તાન;
અજ્ઞાનીને મન જુદારે પણ જ્ઞાની કોને જુદા ગણે. ૨
મહેતાજીએ પહેલાં શીખવ્યું એકડે એક તો એક,
બગડે બેથી બગડી જઇને એકના બન્યા અનેક;
એક પ્રભુને જાણીરે ભક્તિ કરો શાન્તપણે.
'વટાલ' શબ્દનો અર્થ ન જાણે કહે વટલી જઇશું ભાઇ,
ભંગીયો બ્રાહ્મણને ઘેર વટલાયો એ છે કેવી નવાઈ;
ભેદ એનો ઉંડોરે એ રસ્તો છે ભાઇ દુર ઘણે. ૪
પાપીકો માર્ગ કેમ ન છુટે એમ સહુ કોઈ મુખથી ગાય,
પાપ અર્થનો અનર્થ કરીને અજ્ઞાને અથડાય,
જ્ઞાની મુક્તિ પામેરે અજ્ઞાની ભુલો થઇને ભમે. ૫
કડવું ઓસડ જેમ કાપે રોગને એમ અજ્ઞાનને કાપે જ્ઞાન,
દાસ સત્તાર તો સાચું કહે છે સમજો ચતુર સુજાણ;
કાયર થઇને શું બેઠારે શુરવીર થઇ આવો રણે. ૬

ભજન

સફરકા સોદા કરલે મુસાફર; વોહી વતનકો જાના પડેગા.

જો પુન્યદાન કરના હો કરલો, જહાં આનેકા સામાન ભરલો,
પહોંચેંગે જબ કે વતનકો અપને, તો ફીર નહિં યહાં આના
પડેગા—સફરકા સોદા કરલે મુસાફર—૧

જો પુન્ય તુમને યહાં કરે હેં, વોહી તુમારે સંગ ચલેંગે,
યે મહેલ માળીયા ઔર બગીચે, એ સબકો છોડકે જાના
પડેગા—સફરકા સોદા કરલે મુસાફર-૨

અબી વોહી હય સ્વર્ગકા સાથી, વોહી તુમારે રહે સંગાથી,
યે માતા, પીતા, કુટુંબ કબીલા, સબીકો છોડકર જાના
પડેગા—સફરકા સોદા કરલે મુસાફર—૩

પીર પેગમ્બર દેવ દેવતા, વહાંસે જો સબ ચલ બસે હેં;
તેરાભી જાનેકા હોગા એક દિન માલીકકો મોં દીખલાના
પડેગા—સફરકા સોદા કરલે મુસાફર—૪

કહે 'અબ્દુલ સત્તાર' માલીકકા બંદા, કરો પુન્ય ઔર
ભક્તિકા ધંધા;
નહીં તો ફીર વહાં પડેગા ફંદા, તો ફીર તુમે પસતાના
પડેગા—સફરકા સોદા કરલે મુસાફર—૫

ભજન

સમજ કર દેખે સો દુઃખ પાવે,
અર્ધસમજ સમજ પસતાવે—સમજ.
સમજે ઔર દેખે નહીં તો એસે ઘરમેં જાવેજી ? ૧
જહાં દુખ નિશદિન હરપલ રહેવે ગજબ ગેબસે પાવે-સમજ—૨

સમજે ઓર ફીર કરકે દેખે, તબ કુછ ફલકો પાવેજી,
જ્ઞાન ધ્યાનસે સમજે દેખે. તો અમર હો જાવે–સમજ–૩
શાસ્ત્ર શબ્દ કુછ જુઠે નાહી ભેદમેં વો દરશાવેજી,
દસોં દિશાસે ભેદકો ઢુંઢે તભી શબ્દ પરખાવે–સમજ–૪
શબ્દકા દરિયા રંગ રંગીલા પ્રેમી ગોતે લગાવેજી?
અંતેર અર્થ એક શબ્દકે અંધા જનમ ગુમાવે–સમજ–૫
એકમે મીલકે અનેક જાને એક અનેકમેં પાવેજી,
સાચા સુણ ઓહી પાવે જો આપમે આપ સમાવે–સમજ–૬
સ્વર્ગ નર્ક સબ સચહે ભાઈ શાસ્ત્ર સત્ત સમજાવેજી,
શબ્દકે સોટે મારકે મેલા સાચી રાહ બતાવે–સમજ–૭
નારભી હુય ઓર નુરભી હુય, નુરમેં નાર સમાવેજી,
સાચે કો શાન્તિ બતલાવે, જુઠા જલજલ જાવે–સમજ–૮
જહાં દેખે સો વહાંભી દેખે, નહિ તો ખાક ઉડાવેજી?
ખોલ કિતાબ કુરાન દેખલે, 'સત્તાર' કથા ફરમાવે–સમજ–૯

ભજન

નબીજી દો મને દરશન, તમારો હું ભીખારી છું?
રહો મુજ રંકપર પરસન, તમારો હું ભીખારી છું. ૧
દરશન દેવા જરા આવો, દયાળુ કેમ તરસાવો,
દયા લાવો દયા લાવો, હું તમારો ભીખારી છું. ૨
હજારો નામના નામી, પધારો સત્યના સ્વામી,
તમારી છે ફક્ત ખામી, તમારો હું ભીખારી છું. ૩

પધારશોને પ્રભુ ભાવે, આ નયનને નિંદ્રા ન આવે,
રસીલા શીદને લલચાવે, તમારો હું ભીખારી છું. ૪
મુકી જાશે મને જ્યારે, કબરમાં ઓ નબી ત્યારે,
તમે ચઢજો મારી વ્હારે, તમારો હું ભીખારી છું. ૫
કયામતનો દિવસ ભારી, તમો લેજો ખબર મારી,
થશે ત્યાં તારી મુખત્યારી, તમારો હું ભીખારી છું. ૬
'સત્તાર' સન્મુખ ઉભો રહેજે, બચાવે તે મને સહેજે,
રડીને સાફ કહી દેજે, તમારો હું ભીખારી છું. ૭

ભજન

દયા જીસ દીલમેં ના હોવે, વો દીલકો લેકે કયા કરના,
રહેજો રાત દીન ખોવમેં, અમીરસ દે કે કયા કરના. ૧
સદા સંસારમેં રાજી, બને બૈરાગમેં પાજી,
ન હો પંડીત ન હો કાજી, તો પીર સંગ રહેકે કયા કરના. ૨
ન છોડે જુઠે લોગોકો, બચાવે ઘરમેં ઠગોંકો,
'સત્તાર' ફીર બોધ ઉન લોકોંકો, અપના દેકે કયા કરના. ૩

ભજન

નબીજીકા કલમા પઢકેર ભાઇ,
તેરા જનમ મરણ મીટ જાઇ;
નબીજીકા કલમા—૧

પાક નબીજી નામે મહંમદ, મેં પઢકર સુખ પાઇ,
ઇસ કલમેંકી કલકો લેકર, વૈકુંઠ દ્વાર ખોલાઇ;
નબીજીકા કલમા—૨

લાએલા ઇલલીલ્લાહ કહેકર, એક ખુદાકો પાઇ,
નબી મોહમંદ બરહક જાના, ફેરહો રામ દુહાઇ;

નબીજીકા કલમા—૩

કોઇ નિરંજન બોલે ઉસકે, કોઇ તો નુરે ઇલાહી,
કોઇ તો વાકો બ્રહ્મ પુકારે, ફીર કાહેકી લડાઇ.

નબીજીકા કલમા—૪

પાક નબી મઅેરાજ સીધારે, હુરોને મંગલ ગાઇ,
'દાસ સત્તાર' ગુરૂ પીરપાસે, અયસી ન્યામત પાઇ.

નબીજીકા કલમા—૫

ભજન

અબ કૈસે હાડુંરી મોહંમદ નામ મેં પાયોજી. ૧

તાજ સફાઅત હમને દીનો,
દીનો જહાંકો રાહબર કીનો,
સાંવરીયો રંગ ભીનો, સખી સરકાર હમારોજી. ૨

અહદસે અહેમદ બન આયો,
નુરે ખુદા પીર નામ ધરાયો,
રંગ, રૂપ, ગુણ ગાયો, કુનમેં આપ સમાયોજી. ૩

'દાસ સતાર' કહે જગ ઉજીયાલો,
એક ફક્ત કાલી કામલ વાલો,
નામે મોહંમદ પ્યારો ભજો મને ભેદ બતાયોજી. ૪

ભજન

કોઇ કહીયો જાકર ખ્વાજાસે,
મોરે મન મોહન મહારાજાસે, કોઇ કહીયો-૧

નામ જપત હુય નિશદીન તેરા, વહેશી બનકર એક દાસી,
જલ્દ ખુલા દરબારમેં પ્યારે, દરશન કી હુય પ્યાસી.
દર્શ દીખા દે હે મન મોહન,
બન બન ભટકું બનકર જોગન, કોઇ કહીયો-૨

'અબ્દુલ સત્તાર' ધન ભાગ તેહારો, પાયો પીયા
અજમેરકો બાસી,
કોઇ પીયાકી ઘર ઘણીઆણી, આંખ લગી મંય દાસી,
નયનસે નયન પીયાને મીલાઇ,
ના જાણું ક્યા કર ગયો સાંઇ, કોઇ કહીયો-૩

ભજન

નુરે ખુદા મેરા સાચો નિરંજન, અનુભવ કરકે યારકો દેખ,
તીન સીફત એક નુરમેં સોહે, તાજ, દુરર, ઔર હારકો દેખ.
એક અહદ અહમદ બન આયો,
નુરે ખુદા જીન્ને નામ ધરાયો,
રંગ, રૂપ, ગુણ, સંગ લે આયો,
જ્યોતિ સ્વરૂપ ચીરાગકે માનીંદ, દીલમે તું દીલદારકો દેખ.
મીમ મહોબત મનમે લાવે,
હોવે ફના તો બકામેં આવે,
હદ બે હદકે આનંદ પાવે,
કુનસે ઉઠ, ફેકુંનમેં આકર, સાચે સરજન હારકો દેખ.

સદગુરૂ મીલે તો ભેદ મીટાવે,
ભેદ મીટે બીના ખેદ ના જાવે,
યે મારગ કોઈ વિરલા પાવે,
દસોં દ્વાર કર બંધ પ્રેમસે, શાન્ત સ્વરૂપ 'સત્તારકો દેખ.

ભજન

અહેમદ પ્યારે દર્શ દીખાજા, દેખત હું મેં રાહ તુમારી
અરજ હોકર બીનંતી કરૂં મય, આજા જાઉં વારીરે વારી,
અહેમદ પ્યારે દર્શ દીખાજા—૧
આગ લગી બીરહાકી તનમેં, આહ જલત હું મનકી મનમેં,
આજા આજા આગ બુઝાજા, હું દુઃખીયારી હું દુઃખીયારી,
અહેમદ પ્યારે દર્શ દીખાજા—૨
રેન અંધેરીમેં ડર લાગે, હાયરે, દાસી કબ તક જાગે;
હંસ નગરીમેં ચોર બસત હંય, હય ડર ભારી હય ડર ભારી
અહેમદ પ્યારે દર્શ દીખાજા—૩
આજા જોબન લુંટ ચલાજા, ધુમ મચાજા રંગ ઉડાજા,
હે મનમોહન લે તુજ કારન, ચુન ચુન કલીયાં સેજ સવારી;
અહેમદ પ્યારે દર્શ દીખાજા—૪
'અબ્દુલ સત્તાર' પીયા ગુન ગાવે, અયસે પ્રિતમકો ચહાવે,
મેરા પ્રિતમ જો ઘર જાવે, મંય વો ઘરકે હું બલીહારી;
અહેમદ પ્યારે દર્શ દીખાજા—૫

(રાગ કાલીંગડા)

મોરે પ્યારે શીકારૂ પીર, રંગીલો—મોરે. ૧
નામ જપું નીશદીન તુમારો
દેખે નાં આવે ધીર, હઠીલો—મોરે. ૨
દુવારે તેહારેમેં આન ખડી હું,
રંગદો મેરા ચીર, છબીલો—મેરે. ૩
આપ સખી સરકાર બને હો,
કાહે કરો દીલગીર; નુકીલો—મોરે ૪
અવગુણ મોરે, ગુણ કર દેખો,
દેખો દયાળું પીર, રસીલો—મોરે. ૫
"દાસ સત્તાર" કો દરશ દીખાદો,
નયનોસે ટપકે નીર, સજીલો—મોર. ૬

ભજન

ઇશ્કકે સદમેસે રો રો કર જો ચીલ્લાતે હુંય હમ;
મીંમ મુરશીદકી મહોબત, મંય મરે જાતે હુંય હમ. ૧
અબ નહીં આરામ હમકો, દરદો પુરકતમેં, મીંયા
હીજામંય ખુને જીગર, પીતે હુંય ગમ ખાતે હુંય હમ ૨
દીલ લગીકી દીલ લગીમેં, લે ગયા દીલ દીલરૂબા,
લે ગયા દીલ લે ગયા, અબ હાથ ફેચલાતે હુંય હમ ૩
ઇશ્કે મહેબુબે ખુદામેં; હમ હુવે અયસે જદક;
રાત દિન લોગોંકી અબ તો, ઠોકરે ખાતે હુંય હમ ૪

ઈશ્ક બાબોંકી હકીકત, ક્યા કહે "બંદા સત્તાર"
ઈશ્કકે ફંદેમેં ફંસકર જાનસે જાતે હંય હમ ૫

ગઝલ

જબ અરબકે ચમનમેં તુરે ખુદા ચમકા દીયા કમલીવાલેને,
હક રાહ દીખાકર બા તીરકે, ઝુકવા દીયા કમલી વાલેને,
લો પયદા હુવા દો જગકા ધની, શાહે મદની શાહે મદની
ગમરાહ પુકારે આંન બની, ઘબરા દીયા કમલી વાલેને.
હુવા પયદા જહાંમે દયાતું ન નબી, પયદા હોતેહી બોલાયા ઉમ્મા,
આઈ હસકે નીદા હાં અબ બક્ષદી, ક્યા ક્યા કમલીવાલેને
એક નારેસેં બુત ટુટ ગયે, ગુમરાહોંકે છટકે છુટ ગયો,
જબ લાએલાહાં ઇલલીલાહ, ફરમા દીયા કમલીવાલેને.
તો હીંદકા તુકતા ખુબ દીયા, અબ હીનોકા મન સુખ,
ઇસલામકા સારે આલમમેં, ફયલા દીયા કમલીવાલેને,

ભજન

ગુમ નામોંકા ક્યા પતા હય, ગુમ થે ગુમ હો જાયેંગે,
આયે હંય કુછ ભેદકો તો, ભેર લેકર જાયેંગે. ૧
દેખના હય દેખલો ઓર ઢુંઢલો ઇસ ભેદકો
જો ન દેખેગે ન ઢુંઢેગે, તો ફીર પસ્તાયેંગે. ૨
સુકાંમે થે, મકાંમંય, આનકર જાહીર હુવે,
ફીર મકાંકો છોડ કર, હમ, લામકાંમંય જાયેગે. ૩

કુછ નહીં યા ફીર હુવા હય, ઔર ફીર હોગા યુંહી,
કુછ નહીં થે ફીર હુવે, કુછ કે કુછ હો જાયેંગે. ૪
ભેદકી હય યે ગઝલ, દેખો જરા "બંદે સત્તાર"
ભેદ જાનેંગે વોહી, જો જીતે જી મર જાયેંગે. ૫

ભજન

નબીજી સુરતીયાં દીખૈયો તો જાનું,
મુજે ભી મદીને બુલૈયો જાનું. ૧
લગી આગ દીલકી બુઝૈયો તો જાનું,
મેરે દર્દ ગમકા, મીટે તો જાનું. ૨
નહિ ચેન આવે મુંઝે હીંદમેં અબ?
મદીને મેં મુજકો બસૈયો તો જાનું, ૩
ગુનાહોંસે કીશ્તી ભંવરમેં ફંસી હય?
નબીજી ભંવરસે બચૈયો તો જાનું, ૪
છુપાલો મેરે એબ "સત્તાર" બન કર!
મેરી બાત બીગડી બનૈયો તો જાનું, ૫

ભજન

અય મસીહા તેરી કુછ મુજપે નજર હય કે નહિં,
મુજ બીચારેકા તેરે દરપે, ગુજર હય કે નહિં. ૧
મંય તો મરતા હું ગમે હુદી મંય તેરી પ્યારે,!
આહ કુછ તુજકો જરા મેરી ફીકર હય કે નહિં. ૨

દર્દ દીલકી મેરે અબ તો તું દવા કર જલદી,
બે ખબર તુજકો જરા મેરી ખબર હુય કે નહિ. ૩
મંય તો થરતા હું પીર કરતાં નહિ કયું મેરા ઇલાજ,
મેરે ઇસ દર્દકી દારૂ તેરે ઘર હુય કે નહિ. ૪
ફીર તો સુન કર મેરી ફરીયાદ યું બોલા સત્તાર,
બે સબર તુજકો ભલા થોડી સબર હુય કે નહિ, ૫

ભજન

દીલબરકા કહા કરના, યા દીલકા કહા કરના,
જાં આઇ હુય લબોં પર, પીર કીસકા કહા કરના? ૧
દીલબરકા જો સુનતા હું, તો દીલ જલકે યું કહેતા હુય;
ચાહતે હો મીયાં તુમ કયા, અબ હમકો જુદા કરના, ૨
દીલકો મનાઉં જાકર, તો રૂઠ બયઠે દીલબર,
રૂસવા હુવા હું ઘર ઘર, આખીર મુજે કયા કરના? ૩
નજા અય સબા જલદી, અહેમદકી નગરીયા મંય,
કહે દેના ઉન્હે જાકર, આશીકપે નીંઘા કરના. ૪
"સત્તાર" હાલ મેરા કીસીકો સુનાઉં જાકર.
ઇસ પ્રીતમંય બચકા હું ઇનસાફ જરા કરના. ૫

ભજન

ઉમ્મતે અહેમદ હુંય જબસે, મુસ્તુફા કે સાથ હુય,
કયું રહેં ગમરાહ હમ રાહ ખુદા કે સાથ હુંય. ૧
સાથ હુંય ખાતુને જન્નત, સાથ હુય હસનો સયન;
મુશકીલે હોતી હુય હલ, મુશકીલ કુશાકે સાથ હુંય. ૨

ગૌસુલ આજમ પીરપીરાં, આથ હુંય કયા ગમ હુમે;
ખ્વાજાએ હિંદલ વલી, મુરશીદ બકાકે સાથ હુંય. ૩
મૌત આસાનીસે, હે જાએગી, હુમકે દેખના;
કલમએ તાહીંદકે, ઔાર મુસ્તુફાકે સાથ હુંય. ૪
બોલ ઉઠેગી લહદ હુંમકો, દગાના છોડકર;
સુફ્ર્ઇ તનહા નહીં હુંય સુફ્આ કે સાથ હુય. ૫
દેખકર સુનકર નકીર. કહેને લગે આપસમેં યું,
યે સલામત હુય યહાં નુરે ખુદાકે સાથ હુંય. ૬
ઉમ્મતે અહેમદકો હાં, બક્ષીસકા દગાવા હુય 'સત્તાર'
હુંમ બની હુંય શાફ્રાઓ, રોજે જાઝાકે સાથ હુંય, ૭

ભજન

ખ્વાજા ગરીબ પરવર; કહે કર બુલા રહા હું
રૂઠે હુવે પીઉકો કબસે મના રહા હું-૧
દોડો ઇમાન વાલો ખ્વાજાજી રૂઠ બયઠે;
તુમભી મનાવો આકર; મેંભી મના રહા હું-૨
જલજલ કર દિલ હુવા હુય: મીસ્લે કબાબ મેરાં;
દિલતો જલા દીયા હુંય; તનભી જલા રહા હું-૩
લીલ્લાહ નીગાહે તીરછી; હોવે ઇધરકો પ્યારે;
મેરી તરફ તો દેખો; આંસુ બહા રહા હું-૪
"સત્તાર" બનકર બયઠું: ઇતની કહાં હુય તાકાત
દીવાના બનકર અપતો; આંખે લડા રહા હું-૫

ભજન

અલી મુશકીલ કુશાવ, મુર્તુજાકી આજ મહેફીલ હય;
ધમામેં રાહુનુમાં, શેરે ખુદાકી આજ મહેફીલ હય-૧
દુરરે સાજ્વારે દરીયાયે, આતાકી આજ મહેફીલ હય;
કે વાલીદે શહીદે કરબલાકી, આજ મહેફીલ હય-૨
ખડે હય હાથમેં લેકર, મલાયક કંદીલે રોઝન;
કે દામાદે મોહમંદ, તુશ્તુક પ્રી આજ મહેફીલ-૩
કુતુબો, ગોસો અબદાલ, ઔર હાજર હય વલી અલ્લાહ;
મોહીબ્બો, કુબ્વતેદી પહેલવાંકી આજ મહેફીલ હય-૪
'સત્તાર' જાનોં ઉમર કુરબાં, કરૂં મોલાઅલી ઉપર,
અલો અય મોંમીનો, મુશકીલ કુશાકી આજ મહેફીલ હય-૫

ભજન

સબા ગરહો તુજે, બતહાકો જાનાં;
મેરા અહેવાલ, હજરતકો સુનાના-સબા ૧
સલામ ઉનસે તુ કહેના પહેલે મેરા
ફીર ઉનકે કદમોંમે, સરકો ઝુકાના-સબા ૨
અગર ફુરસદ જો, થોડી હોવે તુજકો:
નબીકે રોજે પે પઢના દાગાના-સબા ૩
અગરચે રૂઠ બયઠે હોં જો આકા:
ખુદાકા વસ્તા, દેકર મનાના-સબા ૪
વો પુછેગે તુજેકે, અર્જ કયા હય;
તો કહેના એક હય તેરા દીવાના-સબા ૫

કહેંગે કબસે દીવાના હુવા હય;
તો કહેદેના હુવા હય, એક જમાના સબા. ૬
'બંદે સત્તાર' કી હય, અર્જ યેહી;
નર્ગીસ્જી જામ ઊલફતકા પીલાનાં સબા. ૭

ગઝલ

ઉસને કહા તુ કૌન હય, મયને કહા બંદા તેરા,
ઉસને કહા બંદા હય તુ, મયને કહા જીહાં તેરા. ૧
ઉસને કહા ચાહતા હય કયા, મયને કહા દેખુ જરા,
ઉસને કહા બતલાઉ કયા, મંયને કહા જલવા હુવા તેરા. ૨
ઉસને કહા, યેતો બતા દીવાના તું કીસપર હુવા,
મંયને કહા, તેરી કસમ. મેં હુંગા મતવાલા તેરા. ૩
ઉસને કહા, મેં કાન હું મંયને કહા તું હય અહદ,
ઉસને કહા, તબ મીમ કયા, મંયને કહા પરદા તેરા. ૪
ઉસને કહા, પરદા હુય કયા, મંયને કહા કુછ ભેદ હય,
ઉસને કહા, વો ભેદ કયા, મયને કહા નુકતા તેરા. ૫
ઉસને કહા, "સત્તાર" હું, ગફફાર હું જબ્બાર હું,
મયને કહા, યબ કુછ હયતું, ઔર હું મેં મતવાલા તેરા. ૬

ભજન

ભજ મન હક તઆલા અલ્લાહ
તું તો બંદગી કરલેને બંદા–ભજ. ૧

ભક્તિકા બેપાર તું કરલે, યેહી બડા હય ધંધા,
સુરતા નોકર સંગમેં રખકર, હોજા તું તો ફીરદા–ભજ. ૨
તેરે ગુન્હેકી તોબા કર હૈ, સોજા તું શરમીંદા,
રો રો કર સબ કાયા ધોહે સમજ મન ગંદા–ભજ ૩
જ્ઞાન ગુરૂકા પ્યાલા પીકર, હોજા પ્યારે રીંધ,
'દાસ સત્તાર' માટે જબ તેરા જન્મ જનમકા ફંદા–ભજ ૪

ગઝલ

શોર થા આસ્માપર કૈસરકા ધની આયા,
સલ્લે અલ્લા મહંમદ મક્કે મદની આયા. ૧
હુરાને મલાયકી વીરદે જબાં યેહી આયા,
અલાહુસે મીલનેકો નબીયોંકા નબી આયા. ૨
ઉમ્મતકે ગુનાહેમેં બેચૈન નબી આયા,
ઉમ્મત કો બક્ષાઈ તબ ચેનમેં જી આયા. ૩
આપસમેં યું કહેતીથી સબ આસ્માન વાલે,
અલ્લાહુરે નઝાકત નાઝુક બદની આયા. ૪
મઅરાજ કી શબ હકને ફરમાયા મુશ્કર કર,
મહેબુબ મેરા પ્યારા શીરી સુખની આયા. ૫
સત્તાર બક્ષ દેગા મહેશરમેં ગુજરીમોંકો,
હાથોંકા સખી આયા લો દીલકા ગની આયા. ૬

ભજન

સત્ય શબ્દ અજમાવે હરિજન હરદમ હર ગુન ગાવેજી,
તન મન બચનસે સત્ય કર્મ કરે ખુદ સતીય બનજાવે. ૧
માત બહેન પર સ્ત્રી કો માને કુડ કપટ ના ભાવે,
ચોરી ચારી નિંદા પરધન છોડે તો હર પાવેજી. ૨
કભી કીસીકા દિલ ન દુ:ખાવે સબકો શીશ ઝુકાવે,
સંત સમાગમ કરતે કરતે આનંદ ઘરમેં આવે. ૩
પાંચકો માર પચીસકો બાંધે અંતર ધ્યાન લગાવે.
પ્રેમકી અગ્ની પ્રગટાવે ઔર પ્રેમીબન જમ જાવે.
ભુલે સો નર ફીરે ભટકતે ઉનકો મોત સતાવે.
દાસ સત્તાર કહે કર જોડી સતીયે મોક્ષમેં જાવે.

ભજન

જ્ઞાની ગુરૂ મળીયાંરે ગોળી મારી જ્ઞાન તણીરે. ટેક
મારી કંચન કાયા કીધીરે, ગુરૂ તો મારા પરસમણી–જ્ઞાની ગુરૂ.
હું તો જનમની અંધળી મને ગુરૂએ આપી આંખ,
ગુરૂ ચરણનું અંજન આંજ્યું તો મટી ગઇ સહુ ઝાંખ;
આંખો ખોલી જોયુ રે ઘટઘટમાં બેઠો અલખધણી–જ્ઞાની ગુરૂ૦
ગુરૂના ગુણને હું શું ગાઉં એ ગુણનો નાવે પાર,
ગુરૂ તો મારા આંખની કીકી ગુરૂ હૃદયના હાર;
ગુરૂ દયાળુ દેવારે ગુરૂ કૃપા તો ઘણીરે ઘણી–જ્ઞાની ગુરૂ૦

તન-મન-ધન સદ્દગુરૂને અર્પણુ હું તો ગુરૂની દાસ
ગુરૂ ગરીબ નવાઝ હમારાં પુરે ગરીબોની આશઃ
ગુરૂ ચરણમાં રહેવું ગુરૂ તો મારા ધીંગા ધની-જ્ઞાની ગુરૂ૦
ગુરૂના દર્શનમાં રહેવું અડસઠ તીરથ થાય,
દાસ સત્તાર ગુરૂની સેવા કરતાં હરખ ન માય;
ગુરૂ હમારા પ્રેમીરે પીધી પ્યાલી પ્રેમ તણી-જ્ઞાની ગુરૂ૦

ભજન

અંજન અયસો આંજીએરે હરહરમેં દર્શાવેરે બાબા,
હરકો દેખે પીર આપકો દેખે આપહી હર હો જાવેરે બાબા. ૧
સાચે ગુરૂસે અંજન શીખકર પ્રથમ ખુદા અજમાવેજી,
અંજન લે મંજન કરે દીલકો દુગ્ધા દુઃખ મીટ જાવેરે બાબા, ૨
પહેલોરે અંજન હય શરીયતકા નવધા ભક્તિ કહાવેજી,
તન મન બચન નયનકો ધોવે શાસ્ત્ર સત્ય સમજાવેરે બાબા ૩
દુજારે અંજન હય તરીકતો પ્રેમ લક્ષણુ સોહાવેજી,
ચયન પડે દીન રૈન નહીં તો આશક આપ કહાવે બાબા ૪
ત્રીજોરે અંજન હય હકીકતકો ભક્તિ પર આવેજી,
બાલક બનકર ધ્યાન ધરે તો સનમુખ નુરકો પાવેરે બાબા ૫
ચોથેરે અંજન હય મારેફતકો જ્ઞાનયોગ પદ ગાવેજી,
હું પદ બીચમેં આપકો દેખે આપમેં આપ સમાવે બાબા ૬
આપહી આપ દીખે હર જાયે દુજા નજર નહીં આવેજી,
દાસ સત્તાર અયસો અંજન આંજો જ્ઞાનચક્ષુ ખુલ જાવેરે બાબા ૭

ભજન

ભજી લે નારાયણનું નામ (૨)

આ અવસર છે રામ ભજનનો કોડી ન બેસે દામ—ભજી લે.
કામ ક્રોધ મદ લોભ મોહને મુકી દે મનથી તમામ—ભજી લે.
માત પિતા સુત બંધવ કોઈ ન આવે કામ—ભજી લે.
અંધ થઈ અથડામાં ભુંડા ઘટ ઘટ સુંદીર શ્યામ—ભજી લે.
દાસ સત્તાર કહે કર જોડી સઉ સંતાનો ગુલામ—ભજી લે

ગઝલ

પ્રભુ તમારે સીવા કોઈ નહીં, મેરો સહારો હય,
તુમીકો લાજ હય મેરી, તું મેરા પ્રાણ પ્યારો હય.
જગત જંજાલ હય ભારી, ગૃહો મુજ હાથ મોરારી,
અજબ છાઈ હય લાચારી, જગત સબ ખારો ખારો હય,
દરશ દીજે દરશ દીજે, દયાળુ સો દયા કીજે,
પ્રભુ અબ તો કૃપા કીજે, કૃપાળુ નામ પ્યારો હય.
પતિતોકે પતિત પાવન, પતિત મેં હું કરો પાવન,
"બંદે સત્તાર" કો ભગવાન, દરદ દીલમેં તેહારો હય.

(સવૈયા છંદ)

ઘર ત્યાગકે વનમેં વાસ કીયો, મન વાસના ત્યાગ કીયોહી નહી
પંચ કેશ બઢાયકે ધુની તપે, જબ ભાન હરીકો દીયોહી નહી,
સત સંગકો રંગ ગુમાય દીયો, સત બોધ ગુરૂકો લીયોહી નહી,
કહે 'દાસ સત્તાર' સમજ રે મનવા, તુને પ્રેમપીયાલો પીયોહીનહી.

(સવૈયા છંદ)

નીત કુડ કપટકે કામ કરે, સત ધરમ કરમ નહીં ભાવત હય,
અભીમાનમેં અંધ બન્યો મતિમંદ, અંગ તેલફૂલેલ લગાવત હે,
બીક દાંમ ઓર ચામસે મસ્ત ભયો, પરનારીસે નેહ લગાવત હે,
કહે 'દાસ સત્તાર' સમજરે મનવા, કયું બાત પીતાકો લજાવત હે.

(દોહરા)

સસ્સા નામ સતોષ હય, તત્તા તારેહાર,
ર રરા સબ ઘટ રમ રહ્યા, તાકા નામ 'સત્તાર'. ૧
સસ્સા સત્વીક ગુણ હય, તત્તા તામસ જાણ,
ર રરા રજોગણુ જાણકર, 'દાસ સત્તાર' પેહછાન. ૨
સાહેબકે ઘરકી કરી, મંયને ખુબ તપાસ,
અજ્ઞાનીકો દુર હય, જ્ઞાની જનકે પાસ. ૩
સાહેબ તુજમેં યું રહે, જયું તીલ્હોમેં તેલ,
જ્ઞાનકી ઘાણી ફેરકે, દેખ લે ઉસકા ખેલ. ૪
સદ્‌ગુરૂ શબ્દ હૃદય પે લાગા, જયસા કારી તીર,
દવા કરૂં પણ રૂઝત નાહીં, ઘાયલ મોરા શરીર; ૫

(દોહરા)

શબ્દ એક દો કાન હય, એક નજર દો આંખ,
યું ગુરૂ ગોવિંદ એક હય, ઝાંખ શકે તો ઝાંખ. ૬
આગે, પીછે નગન હય, ઓર ઉપર નીચે નુર,
આજુ બાજુ નુર હય, નુરમેં તું ભરપુર. ૭
નીન્દક હમારા મત મરો, મરો ક્રોધ ઓર દ્વેષ,
નીન્દનસેં પાતક જલે, નીન્દક રહો હંમેશ. ૮

નીન્દકસેં જગમેં મિત્ર હય, સમજ પકડ લે મૌન,
નીન્દક બીન મન વાણીકે, પાતક ધોવે કૌન. ૯
તીન ધોબી ઇસ જગતમેં, તીનોસેં મીલ બોલ,
ઉત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ટ હુંય, કહું બજાકર ઢોલ. ૧૦
ઉત્તમ ધોબી ધોવે મન, મધ્યમ ધોવે તન,
કનિષ્ટ ધોવે પાપકો, સમજો જ્ઞાની જન. ૧૧

પદ

ભજીલે, નારાયણનું નામ-ભજીલે
આ અવસર છે રામ ભજનનો,
કોડી ના બેશે દામ-ભજીલે
કામ, ક્રોધ, મદ, લોભ મોહને,
મુકી દે મનથી તમામ-ભજીલે
માત, પિતા, સુત, બંધવ તમારા,
કોઇ ના આવે કામ-ભજીલે
અંધ થઇ અથડા મા ભુંડા,
ઘટ ઘટ સુંદીર શ્યામ-ભજીલે
'દાસ સત્તાર' કહે કર જોડી,
સહુ સંતોનો ગુલામ-ભજીલે

પદ-(રાગ કાફી)

યેતો હય મંયદાન, મરદાના બનકે આનાજી,
દીન દીન આગે આગે બઢના, પીછે કદમ ના હટાના.

સત્યકી શમશેર પકડ લે, ધીરજ ઢાલ લગાના,
શીલ સંતોષકા બખતર પહેરકે જ્ઞાનકે ઘોડે દોડના,
દયા ધર્મકા ડેરા તંબુ, સત્ય કેજ્જા પૂરકાના.
વિવેક વૈરાગ્ય, શમ, દમાદી, ઇન ઘર ચોકી બીઠાના.
પાંચકો માર પચીસકો બસકર, જ્ઞાન ગુરૂકો જગાના,
'દાસ સત્તાર' કહે કરજોડી, નિરભય નામ નીશાના.

ગરબી

(સખી સા ચાલો રે; કુલડાંથી કુલ્યો બાગ—એ રાગ)

શ્રી સદ્દગુરૂ આ....વો...રે, શાન્તિ સા સૃષ્ટિમાં કરવા;
દયા ઉરે લા....વો....રે, બાળ તણા દુ:ખને હરવા—૧
દ્રોહ, કપટ, સા જગમાં દેખું, ભાતૃભાવ કોઇમાં નવ પેખું,
બન્યું જગત અદેખું,
આવી સમજા...વો....રે, હવે સહુના દુઃખ દુર કરવા—૨
કોણ હીંદુ, કોણ પારસીભાઇ, કોણ મહોમેદન, કોણ ઇસાઇ
મનમાં ભ્રમણા ભરાઇ,
એને હવે કા...ઢો...રે, વહેમનું વાદળ દુર કરવા—૩
એક પ્રભુ છે સૌનો જાણો; રામ રહેમાન ગમે તે વખાણો;
ખરો માર્ગ પીછાણો;
એવું બતલા....વો....રે આવી સૌના દુખ દુર કરવા—૪
છતી આંખે અમો અંધ બન્યા છીએ, એથી સૌને અમે
જુદા ગણ્યા છે;—પ્રભુ જુદો ક્યાં છે.
એવું સમજા....વો...રે; વહેમનું વાદળ દુર કરવા—૫

ગમે તે ધર્મમાં આવો પ્યારા; અહીંશું ખોલ હૃદયમાં તમારા;
સેવીશું ચર્ણ પીયારા;
એવું ભણા....વો....રે; લાગે સહુ ભાઈ ભાઈ કરવા–૬
કોઈ કલંકી કહીને બોલાવે, દાસ સત્તાર મહેંદી ગુણ ગાવે;
સૌ કોઈ તમને ચાહે;
હવે ઝટ આ....વો...રે જુદાઈનું વાદળ દૂર કરવા–૭

ભજન

કર ભજન દીલસે તું પ્યારે, તો મજા કુછ પાયગા,
યહ રખ ભુલા અગર તો, ફીર બહોત પસ્તાયગા ૧
મત ગુરૂરી કર તું પ્યારે માલો જર કો પાય કર,
છોડ કર સબ જાગીરી એક દીન ફના હો જાયગા. ૨
કયું ફંસા માયાકે ફંદેમેં જરા તો ચેત નર,
યું હી ફંદેમેં પડા રહેગા તો તું સહુનીયગા. ૩
ચડતી હુય ઘર પર તેરે, દીપક તું ઉસકો સાફ કર,
ઘરકે થંભે ખાયગી તો, ઘર તેરા ગીર જાયગા ૪
ઘરમેં તેરે વો છુપા હુય, ઔર નહી તુજકો ખબર,
ઢુંઢલે તું ચુપક ચુપકે, તો યહીં! મીલ જાયગા. ૫
ભુલ કર કયું દરબાર, ફીરતા હુય તું બદે સત્તાર,
તેરે ઘરમેં ચોર આ કર, ઝટ રતન લે જાયગા. ૬

સમાપ્ત